

BELGISCHE STANDAARD, Dc, het enige Belgische blad dat tijdens de Eerste Wereldoorlog verscheen in het onbezette gebied achter de IJzer (De Panne).

Verscheen van 10 januari 1915 af als weekblad, van 1 februari af driemaal per week en van 15 juni 1915 af dagelijks. Het eerste nummer had een oplage van 4000 exemplaren, in 1915 steeg dat aantal tot 8500 met een speciaal Groeningenummer en in 1917 bedroeg het gemiddeld 8000. Voor 1918 zijn geen cijfers bekend. De publicatie werd gestaakt op 31 december 1919. Intussen was op 19 november 1918 de zetel naar Brugge overgebracht.

De Belgische Standaard werd gesticht door de kapucijn Ildefons Peeters, die steun en medewerking kreeg van Maria Belpaire en een schare andere medewerkers, tot wie aanvankelijk enkele latere Frontiers behoorden, zoals Frans Daels. In een later stadium werd vooral een gematigd passivisti-

DE BELGISCHE STANDAARD

Voor GOD en HAARD en LAND -

EENDRACHT BAART MACHT

Stichter-Bestuurder:
Ildefons Peeters.

Vasté, Opstellers: M. E. BELPAIRE, L. DUYKERS, V. VAN GRAMBEREN,
P. BERTRAND VAN DER SCHELDEN, D^r VAN DE PERRE, Dr J. VAN DE WOERTYNE, JUUL FILLIARRY

Enige Belgische krant die in het operatiegebied achter de IJzer verscheen (1915-1918) en een gematigd Vlaams, loyaal-Belgisch standpunt innam.
(AMVC)

sche en Vlaamsgezinde groep belangrijk met Bertrand van der Schelden, Firmin Deprez, J. van de Woestijne, L. Dewolf, Hilarion Thans, August Nobels, Harry Baels en Omer Wattez. Secretaris was Juul Filliaert. Toen de leiders van de Frontbeweging meer greep op het blad probeerden te krijgen, werd dat verhinderd door pater Peeters. Daardoor verloor het blad in de loop van 1918 bij de Vlaamse soldaten aan belangstelling ten voordele van het radicale *Ons Vaderland*.

De *Belgische Standaard* beschikte dankzij zijn verschijning dicht achter het front over snelle en degelijke informatie, die door een hele reeks buitenlandse kranten, waaronder zelfs Amerikaanse, werd overgenomen. Het blad had echter te kampen met de houding van de Belgische militaire overheid. Die was principieel gekant tegen de aanwezigheid van journalisten in de operatiezone en vond, onder de ophitsende invloed van de concurrentie (Fernand Neuray en zijn *Le XXe Siècle*), het gematigde Vlaamse standpunt nog te radicaal.

LITERATUUR: P. Hildebrand, *Het Vlaamsgezinde dagblad "De Belgische Standaard" van kapucijn Ildefons Peeters, 1915-1919*, 1957; – L. Wils, *Flamenpolitik en aktivisme*, 1974; – L. Schepens, *Koning Albert, Charles de Broqueville en de Vlaamse Beweging tijdens de Eerste Wereldoorlog*, 1982.

LUC VANDEWEYER